

СЪОТНОШЕНИЯ.
РИСУНКА-РЕЛЕФ-КРЪГЛА СКУЛПТУРА

Хабилитационен труд

на Симеон Димитров Симеонов

за конкурс за заемане на академична длъжност *доцент*
в направление 8.2. Изобразително изкуство
по „Рисуване”, за нуждите на катедра „Рисуване”,
Национална художествена академия (ДВ, бр. 15, 19 февруари 2021 г.)

Хабилитационният труд, представен в портфолио, съдържа текст и визуален материал, който обхваща 26 произведения (13 рисунки, 1 гипсов релеф, 10 релефа авторска техника и 2 скулптури). Теоретично и концептуално изведените тезиси по темата – „Съотношения. Рисунка-релеф-кръгла-скулптура” се основават на аналитичното вглеждане във всяко от представените произведения. Подборът им и структурата на тяхното излагане са пряко подчинени на целите на настоящият труд.

За отправен пункт служи разбирането за рисунката като за начин на мислене. Творчески акт, който съпътства историческия ход на образната култура от древността, а днес динамично отразява съвременните художествени практики. Чрез визуализация на мисълта, рисуването маркира хода на развитие на творческа изява, пресътворява реалности и мисловни конструкции. Осмислянето на рисуването като академична дисциплина, и то за подготовката на студентите от специалност скулптура, се опира на теоретичните схващания на Адолф Хилдебранд, и отразява собствените експерименти и практичен опит за изследване на фигурата в определено геометрично пространство. Възможностите за моделирането на пространствено-фигуралните съотношения върху листа, опосредстват и съотнасянето на равнините при релефа или обемното изграждане на скулптурата.

Водещо заключение е, че силата на релефа се постига чрез компресиране на пространството при наслагването на равнини и създаване на усещане за напрежение. Обратното движение, при раздалечаване на равнините се преминава от барелеф към о-релеф. Така, следвайки методиката на изграждането на фигурата се осъществява естествения път от двуизмерното пространство на рисунката, през релефа до кръглата скулптура.

Овладяната натурата в конкретиката на физиономичните даденост при „*Портрет на Тр. Л.*” ще постави началото на творчески експеримент по посока на релефното изграждане. Геометричното, силуетното, типизираното, съчетано с нова техника на изграждане ще въвлече във възприятията светлината, сянката, цвета. Сериите „*Биологични повърхнини*” и „*Геометрични повърхнини*”, чрез иновативното си технологично създаване, обръщат конвенционалния подход и се намесват зад платното за да създадат нови съотношения и реалности.

„*Субективно черно*” ще обедини релефна абстрактна геометризация, с пластиката на биологична форма, притисната до обезличаване от гипсов четирстен. Нагнетяването на всяка от равнините във високия релеф е подчинено на търсеното усещане за компресия.

При „*Освобождение на материята*” се залага на отношението на действащите външни и вътрешни сили в параметрите на биологичната клетка. Триизмерната геометрична форма на „*Трансформация*” също се основава на контрастното съотнасяне между устойчиво и динамичното. Издуването на отделните части създава усещане за вариация рисунък, зададени още в подготвителните проекти и рисунки.

Проекция на всяко от изразените съотношения и бинарността на изследваните процеси е обобщено в „*3, 5, 8*” (*по Фибоначи*”). В произведението и аналитичните подготвителни рисунки към него, израз получават едновременно фигуративното и абстрактното, биологичното и геометричното, рисунката, релефа и кръглата скулптура.